

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: DEN KLOGE OG DEN GALE

Citation: Aarestrup, Emil: "DEN KLOGE OG DEN GALE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.19.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare02val-shoot-workid56335.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

DEN KLOGE OG DEN GALE

Paa en forsigtig valgt Spadseretour -
Som for at nyde fri Luft og Natur -
Ledsagede en Mand, der var bekjendt som klog,
Og vilde undgaae Opsigt ved et tvungent Tog,
Sin Ven, der alt i flere Aar var gal,
I Stilhed hen til det fornødne Galehospital.
De meldtes beggeto, som det sig hør og bør,
Og traadte ind for Husets Directeur.
Den Gale, der, som alle Gale, var
Den som Vor Herre bedst for Tungebaandet skar,
Han - efter de fornødne Buk -
Tog Ordet først og sagde med et Suk,
Idet han pegede paa sin Ven: "De seer
Her en Ulykkelig - lad mig ei sige meer!
Hans hele Slægt, jeg selv, vi skal
Taknemligen erkjende det, ifald
De kan igjen forskaffe Manden
Det saa Nødvendige - (han pegede paa Panden)
Al Skaansomhed, al Hjælp, Hr Directeur,
Alt som anvendes skal og bør -
Tilgiv - De veed det bedst -
Men her - (han lagde Haanden paa sin Vest)
Her banker noget, som - skjøndt med Bekymring - trygt
Betroer en Ven til Deres Konst og Kløgt."
Den Kloge hostede, han smilede, blev stum,
Bifaldt den Gales Snak med et ironisk Hum!
20 Gav Vink og Øiekast; besaae
Lidt haanligt Neglene; udbrød tilsidst: Haahaa!
Var routineret i sin Kunst,
Trak Klokkestrengen blot,
Og sagde til den Gale: Godt!
Den Gale bukkede og gik sin Vei.
"Gudsød! Han er den Gale, ikke jeg! -
Udbrød nu pludselig den kloge Mand: -
Stop ham! han er fra sin Forstand."
Det veed jeg nok, gjensvarte ham med Kulde
Og med et høfligt Smil den tillidsfulde
Med Ordner decoreerte Directeur,
Der havde seet saa mange Gale før:
Det veed jeg nok, min Ven! men kom -
Her er et Værelse - behag at see Dem om -
Vi tales nærmere - vi to - adjeu! -
Før ham i Mesaninen, Litra Ø.
Den Kloge førtes bort, fik sit Lukaf,
Sin Brix, sit tynde 01; han gav
Forklaringer, Beviser, truede, blev grov -
Man svarede blot med en Ende Toug.
Og ved en smal Diæt, ved Prygl, som han fik tidt,
Forsvandt hans Raserie lidt efter lidt;
Han troede selv tilsidst, at han var gal,
Og døde i det samme Galehospital.
Den Gale, som gik fri, blev en fornuftig Mand,
Og hængte sig om nogle Aar med fuld Forstand.
Det kan Enhver af os imellem hænde
Det Gale fra det Kloge ei at kjende.